

Afstemningen fortsattes derpaa med:

3) Lovforslagets § 1 (see Anh. A., Spalte 1077 og 78.)
vedtoges eenstemmig med 63 St.

4) Lovudkastets § 2 (see sammesteds)
vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

Lovforslagets Overgang til 3die
Behandling fattedes derpaa under Afstemning
og vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags
Middag.

Man gif derpaa til det sidste Nummer paa
Dagsordenen: 3die Behandling af Ud-
kast til Lov angaaende nærmere Be-
stemmelser med Hensyn til Straf af
Forbedringshuusarbejde. (2den Behand-
ling findes i Tidenden, Spalte 1019.)

Til denne Behandling var der fremkommet
følgende Ændringsforslag af

Frolund, J. N. Hansen, Winther,
Johansen, Christoffersen, P. Olsen,
Lehmann, B. Jensen, Tiemroth, R.
Olsen, Rimestad, Rugaard, K. P.
Larsen, Junder, C. Christensen.

Principalt: Til Slutningen af § 3 fores:
Dog kan denne Hensættelse til Arbejde i
Enkeltcelle kun finde Sted, naar vedkom-
mende Fange deri samtykker.

Subsidiært:

§ 3 udgaaer.

De stillede Ændringsforslag tilligemed den
tilhørende § 3 samt Lovforslaget i dets Heel-
hed fattedes under Et under Forhandling.

Justitsministeren: De Grunde, der ved
den foregaaende Behandling bleve fremførte af
den af de ærede Forslagsstillere, der staaer an-
ført som den første af de 15 Medlemmer, der

ere fremkomne med de Ændringsforslag, som
nu ere under Behandling — have ikke kunnet
overbevise mig om Holdbarheden i den Paa-
stand, at den Forbryder, der nu er dømt til
Forbedringshuusarbejde, ikke kan hensættes til
Arbejde i Enkeltcelle, uden hans eget Sam-
tykke. Det forekommer mig imidlertid, at den
ærede Forslagsstiller og de ærede Medlemmer,
der ved forrige Behandling tiltraadte den af-
ham udtalte Anskuelse, kun fremsatte en Paa-
stand, uden derfor at anføre nogen Grund;
de bevægede sig, om jeg saa maa sige, i en Cirkel,
idet de paaberaabte sig som Grund netop det, der
skulde bevise. De yttrede nemlig, at Fanger
havde Ret til at blive behandlet efter Doms-
men; de tilføiede derhos, at han efter Doms-
men var berettiget til at hensættes til For-
bedringshuusarbejde; men ved Siden af
denne Paastand tilføiede de Noget, som de
ikke beviste, og det var, at det skulde være
netop det Forbedringshuusarbejde, som i Al-
mindelighed hidtil har fundet Sted. Det er
for denne sidste Paastand, jeg mener, at der
mangler Bevis. Jeg maa være ganske enig
i, at den Domsfælde har et Retskrav paa at
blive behandlet efter den Dom, som er over-
gaaet ham; jeg er ganske enig i, at den, der
er dømt til Fæstningsarbejde, ikke kan hensæt-
tes i Rasphuset, ligesaa lidt som den, der er
dømt til Forbedringshuusarbejde, kan hensættes
i Fugthuset. Derimod er der jo Intet til
Hinder for, at der ad Benaadningsveien, ved
Kronens Prærogativ kan foretages Forandringer
i Straffen, hvorved den, der er dømt til
en haardere Straffeart, kan blive hensat til en
mildere. Jeg er saaledes enig i, at den, der
er domfældt, i Reglen er berettiget til at be-
handles efter Dommen. Naar der nu i nær-
værende Tilfælde spørges, hvorpaa Dommen
lyder, saa maa der svares, at den lyder paa
Forbedringshuusarbejde, men det, den Paa-
gældende hensættes til i den nye Straffeanstalt,
er jo ogsaa Forbedringshuusarbejde. Spørgs-
maalet er da altsaa, om der er noget i Lov-
givningen til Hinder for, at den, der er dømt
til Forbedringshuusarbejde, hensættes til det
Forbedringshuusarbejde, hvorom der i nærvæ-
rende Tilfælde er Spørgsmaal, nemlig at ud-
staae sin Straf i Enkeltcelle. Hvad nu dette